

عنوان مقاله:

معرفی مهمترین گیاهان دارویی قابل کشت در شرایط دیم و خشکی

محل انتشار:

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عزیزالله خیری - عضو هیئت علمی دانشگاه زنجان

اکرم توری - دانشجوی کارشناسی ارشد گیاهان دارویی، دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

ایران رویشگاه اصلی بسیاری از گونه های دارویی با ارزش می باشد. این گونه ها در شرایط طبیعی و یا بارندگی مختصر، مواد مؤثره نسبتاً بالایی تولید می کنند که این متابولیت های ثانویه می تواند با کشت اصولی آنها بیشتر شده و از این رهگذر تولیدات گیاهان دارویی، مصرف داخلی و صادرات آن افزایش یابد. خشکی یکی از مهمترین عوامل محدود کننده رشد گیاهان در سرتاسر جهان و شایع ترین تنش محیطی است که تقریباً تولید 25 درصد اراضی جهان را محدود ساخته است. در مقایسه با گیاهان دیم دیگر مثل گندم، جو و حبوبات، گیاهان دارویی مقاوم به خشکی، می تواند عملکرد قابل ملاحظه ای تولید نماید که از نظر درآمد و اشتغال مقرون به صرفه باشد. ضمن اینکه گیاهان دارویی دیم بعلت عدم استفاده یا استفاده محدود از کودهای شیمیایی و سموم مختلف، یک محصول سالم خواهد بود. در این مقاله تعدادی از مهم ترین گیاهان دارویی قابل کشت در مناطق دیم و خشک معرفی شده است که از این گیاهان ارزشمند می توان به مریم گلی، بومادران، ن سترن کوهی، اسطوخودوس، مرزه، اسفرزه، زیره، ماریتیغال و آویشن اشاره کرد. در این گیاهان کم آبی و تنش خشکی به عنوان عامل تهییج تولید متابولیت های ثانویه عمل می کند و از این دیدگاه خشکی می تواند به عنوان یک عامل مثبت در افزایش تولید مواد دارویی در گیاهان دارویی تلقی شود. کمااینکه کشورهایمانند اسپانیا از این رهگذر بیشترین درآمد و تولید محصولات فیتوشیمیایی را دارند.

کلمات کلیدی:

گیاهان دارویی، کشت دیم، شرایط خشکی، م تابولیت های ثانویه، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/330045>

